

seminarski rad:

Odnos prema umetnosti pariske škole

UVOD

Pariska škola, francuski Ecole de Paris, je više termin koji se koristio da bi se obeležila važnost Pariza kao umetničkog centra na početku dvadesetog veka, nego što je to korišćeno da bi se obeležio pokret koji je nastao u tom dobu.

U tom periodu javljaju se nacionalizmi poput fašizma, nacizma i frankizma. Političkim previranjima u svojim zemljama mnogi umetnici nalaze svoje utocište u Parizu gde nastavljaju sa svojim radom. Tolikim prilivom umetnika došlo je do mesanja različitih kultura, misljenja a samim tim i do različitih pristupa u slikarstvu i umetnosti generalno. Pariz je postao epicentar novih umetnosti i avangardnih pokreta.

Od svih tih naleta i prepleta umetničkih pravaca izdvojili su se upravo oni koji su obeležili Parisku školu. Za ovaj rad sam izabrala meni par interesantnih predstavnika čija su me dela naterala da razmislim o načinu stvaralastva, ljudskoj imaginaciji i formiranju i pretakanju svojih ideja u likovne simbole.

ANRI MATIS I FOVIZAM

Fovisti... prvi umetnici koji su svojim načinom rada bukvalno zgrozili i sokirali kritičare i javnost toga doba. Skandal koji je izbio nakon njihove izložbe je i doneo sam naziv pokreta, jer su ih kritičari nazivali „les fauves“ – divljim zverima.

Ono što je u stvari toliko zaprepastilo tadašnju publiku bilo je potpuno odbacivanje dotadašnjeg akademskog načina stvaranja i zanemarivanje realizma, a sve radi iskazivanja nekog ličnog emotivnog stanja kroz sliku putem boja. Sloboda pokreta i načina resavanja površina je ono što me je i privuklo da malo dublje analiziram radove fovista.

Dela Anrija Matisa, koji je bito takozvani kralj fovista, po meni predstavljaju skaldnu simbiozu crteza i obojenih površina. *On nastoji da svoje platno komponuje koristeći sredstva koja su potpuno suprotna tradicionalnom. Od Sezana preuzima modulaciju putem boje na ustrb plasticnosti, od Sinjaka čistu boju (ali ne i metod) tako da mu neposredno redjanje boja jednih do drugih, omogućava da o njima razmislija kao o sistemu odnosa.

Matis često obrađuje motiv plesa, od „Radosti življenja“ do konačnog monumentalnog dela „Ples“. Izborom gornje perspektive (sto) delimičnim prikazom plesa, izmesteniim iz sredista slike, lepim spojem motiva cvetca i plesaca Matis je uspeo da stvori utisak da se prostor beskrajno širi izvan okvira slike.* Smirenost ravnih površina, čisto obojenih ploha, pojednostavljenost formi i fluidna i jasna konturna linija daju svezinu njegovim delima.

PABLO PIKASO I KUBIZAM

Kubizam je takođe pokret koji se bavi pojednostavljivanjem formi u svedenoj gami, ali se za razliku od fovizma, koji je ritmican i lagan, kubizam odlikuje strogom geometrizacijom.

Zbog toga mi kubističke slike deluju nekako statično, predmeti čiji se oblici gube deluju zgusnjeno zbog širokih i usmerenih poteza što za krajni rezultat meni daje neki utisak strogoće, discipline i neizbežnih pravila koja se moraju ispostovati da bi nastalo jedno ovakvo delo.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com